

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Murta, 5.—INCA.

Any III

SETMANARI POPULAR

INCA 28 DE ABRIL DE 1917

Núm. 122

PAGAMENT A LA BASTRETA

Un trimestre Una pesseta

La visita Pastoral del Sr. Bisbe

A INCA

ENCOMIANT

Grans són estades les manifestacions d'amor i simpatia que la ciutat d'Inca ha dispensades a son benvolgut Prelat, amb motiu de la seua visita pastoral; i no manco amoroses i paternals són estades les sollicituts i les panyores d'amor del Pare comú dels mallorquins pels seus fills de l'industrial i religiosa ciutat de Santa Maria la major.

S'arribada ja va ésser entusiasta i carinyosa. Es veu que no hi va haver aquell clamoreig, aquells visques del poble de Israel que altres pobles saben fer; però per nosaltres és més significatiu que'ls tallers i les fabricacions dels nostros grans centres industrials fessen parar les seves maquinàries, perquè'ls obrers poguessen anar a festetjar el qui venia en nom del Senyor. Significatiu va ésser l'actitut reverent, la gent endiumenjada, les cares satisfetes, els balcons endomessats i plens de cares alegres, l'afany per anar escoltar les primeres paraules del bon Pastor, i el gran truí i frissança per anar a besar l'anell pastoral.

Tres dies complets ha conviscut entre nosaltres el Pontífic de la Església mallorquina, i tres dies els nostros pensaments, les nostres converses, els nostros moviments els i nostros batecs de cor inquer han tremolat entorn de sa venerable Persona.

Tres dies de treballs pastorals, tres dies d'apostolat an aquesta filegria; de bons consells, d'encoratjament pels qui treballen a la vinya del Senyor; tres dies d'amor, de fortitut espiritual i de bendició.

La Ciutat d'Inca fonament agraïda guardarà etern recort de la primera

visita del seu Bisbe i del seu bon Pastor. Sa petjada lluminosa queda gravada en nostra terra en perfils d'or, i el seu somriure de caritat i amor dins tots els cors inquers, en sentiments de gratitut.

El Pastor ja coneix les seves ovelles i les ovelles ja coneixen son Pastor, an el representant de Déu, que és vengut a confirmar-mos amb la fe i amb el crisma de la gràcia.

Bendició i alabança, idò, al qui és vengut en nom del Senyor.

CRÒNICA DE LA VISITA

Dia 22, entrada de nit comensa a la nostra Església parroquial un triduo consistint amb un sermò que predica el Rnt. P. Fornès, franciscà, i alguns cants religiosos, en preparació a la venguda del Sr. Bisbe.

Dia 23, continua el segon dia de triduo en la mateixa forma que'l dia anterior.

Dia 24, durant la missa primera es fa el tercer dia de triduo, amb sermò com els demès dies.

A les tres i busques acudeix a la Estació del carril gran gentada i una taringa de carruatges per esperar el Sr. Bisbe.

En molts de tallers i en les fàbriques de sabateria paren les seves maquinàries perquè'ls obrers puguén anar a l'entrada.

El Sr. Bisbe ve de Ciutat acompanyat dels canonges M. I. Mn. Nadal Garau i del M. I. Mn. Joan Quetglas, del seu secretari de visita Mn. Bartomeu Bosch i del Capellà d'honor Mn. Bonet.

Quant el tren arriba, la banda municipal toca la marxa real.

Un visca és el primer salut al Sr. Bisbe que és contestat pels presents.

El saluden i li besen s'anell pastoral el Bal'le D. Domingo Alzina, el Coronell D. Rafael Roméro, el Jutge D. Ignaci de Lacea, el Registrador D. Miquel Rato Fraile, una comisió del Clero i una altra dels Franciscans, els rectors de Mancor, Seuva, Caimari, i altres sacerdots externs i moltes

altres personalitats d'aquesta Ciutat.

El Prelat s'encamina a la Església parroquial a peu, rodejat de les autoritats i del poble i precedit de la música, mentres la sirena de Ca'n Ensenyat siula de goix demunt de les armonioses notes musicals.

Els balcons i les finestres dels carrers a on pasava estaven endomaçats i plens de cares simpàtiques i a les carenes estaven ateringades immenses persones que esperaven veure passar el Sr. Bisbe, el qual fent la mitja mos beneïa a tots.

Dins l'escansell de la Parroquia l'esperava la Comunitat de preveres presidida per l'Ecònom Mn. Miquel Llinàs. Portaven talem distingides persones de la Ciutat.

El Sr. Bisbe besa el Sant Cristó que li presentà el Preste i dites les antifones de rúbrica s'entonà el Tedeum, dirigint-se la processó a l'altar major que estava adornat i il·luminat com els dies de gran solemnitat.

La Església estava plena de gom en gom.

El Prelat donà la bendició solemnement, i tot seguit s'en va a la trona.

Saludà el poble i va dir que ja tenia notícia que la ciutat d'Inca, era la més religiosa de Mallorca, i que la hi demostrava la carinyosa entrada que li havia feta, per considerar que tals obsequis anaven adreçats a Jesucrist, de qui era ell representant. Recalcà la pràctica de la religió més i més. Diu que hi ha dues classes de catòlics: uns que se acomoden als preceptes de la Llei i altres que no més prenen de la religió la part que convè a sos interessos i son orgull. S'alegra que Inca sia del nombre dels que segueixen a Jesucrist en la seva pietat i catolicisme.

Al baixar de la trona es verificà una espontànea manifestació de simpatia. Prop d'una hora el tengueren sifiat milenars de persones que cercaven besar s'anell pastoral i rebre sa bendició, verificant-se una especie de recepció popular al mig del carrer que donava goix.

Finit aquell fruit es dirigí a la Rectoria, que'l Sr. Ecònom ha emmoblada provisionalment per hospedar-lo. Allà hi va haver un abundant refresc.

Dia 26, a les 7 i mitja del mati, el Sr. Bisbe celebra missa de comunió general assistit pels canonges inquers Garau i Quetglas. Intra missa reparteix el Pa dels

àngels. Quant fa mitja hora, veent encara gran multitud de feels dejuns li aida el canonge Garau, seguint encare tots dos tres quarts més en l'administració sacramental.

Durant la recepció del Sagrament, el poble canta himnes eucarístics.

A les 10, comensa la confirmació de nins essent els padrins les tres autoritats: el Bal·le, el Coronell i el Jutge. Se confirmen 614 nins. Acaba a la una de la tarde.

A les 4 del capvespre, comensa la confirmació de nines en nombre de 640. Són les padrines les senyores de les autoritats. D.ª Juana Llabrés de Alzina, D.ª Maria del Pilar Ledesma de Romero i D.ª Angela Mellado de la Peña de Lecea.

El vespre, el Sr. Bisbe rebé en audiència a les Juntes de les associacions piadoses i socials d'homes i de senyores, presidides per sos respectius directores i presidents.

Dia 27, a les 9 del matí, el Prelat surt a visitar les 4 escoles nacionals a companyat del Sr. Bal·le i de sos familiars.

Arriben a Inca els canonges inques, el M.I. Mn. Mateu Garau i el M. I. Mn. Gabriel Llompart per complimentar i acompanyar aquests dies el Sr. Bisbe.

A les 10, el Prelat visita la església de les Monges fencades de Sant Jeroni, a on es canta un Tedeum.

A les 10 i mitja, fa la visita pastoral a dins la clausura de les monges fins a la una de la tarde.

A les 5 del capvespre, torna a acabar la visita a les monges fencades. Mes tard, va al convent de la Caritat de les religioses Paüles.

A les 7 i mitja, parteix a Cas Germans de les Escoles Cristianes per assistir a la festa que'ls Congregants marians han preparada an el seu honor.

La sala està adornada amb flors i plantes i les parets cubertes de domaqos. Una selecta concurrencia umpl la sala de gom en gom.

El Sr. Bisbe pren lloc a la Presidència. A la dreta té'l Sr. Bal·le, el Canonge Llompart, el Jutge, el Registrador de la Propiedad i el Vice-Director de la Congregació. A la esquerra estava el Coronell, el Canonge Penitencier i el Sr. Ecnom, Director de la Congregació.

Mossen Josep Aguiló, fa un discurs de salutació en castellà. Aplausos.

El President de la Congregació, D. Jaume Estrany, fa un altre discurs, en mallorquí, que va ser una crida per que els joves es facen congregants. Aplausos.

Reciten treballs els joves Congregants: Coll, Amengual, Payeras, Riber i Caimari. Tots foren aplaudits.

El Chor del Circol d'Obrers Catòlics canta «Oh dia del Senyor» i alguns himnes, i la Escolania Franciscana mos fa sentir «Carnigó». Nous aplaudiments.

D. Antoni Torrandell i D. Josep Vicens toquen «La Gruta de Fingal» de Mendelsson, peça a quatre mans que arranca un torrent d'aplausos.

Además D. Antoni Torrandell, toca la «Polonesa» d'En Chopin» i «Sant Francesc

caminant damunt les aigors» de Liszt. El Concertista està a l'altura de sempre i llargs aplaudiments el feren tornar pujar a la tribuna presidencial.

El Sr. Bisbe fa un magnífic parlament en castellà. Manifesta que si el Bisbe se ha d'associar a tota tasca catòlica amb més motiu a la Congregació Mariana de fadrins, que és una obra de provisió, una milícia i un apostolat. Fa distingides alusions als discursos de Mn. Aguiló i del Sr. Estrany i a la tempestat que mos feu sentir an el piano el Sr. Torrandell. Diu que s'ha lletgida una salutació a València (de M.ª A. Salvà) que agrafia de cor; pero que ja no's recordava d'esser valencià per haver-se fet mallorquí. (Grans aplausos). Saluda en nom de les Congregacions Marianes de València a la de la ciutat d'Inca. (Nous aplausos).

El parlament del Sr. Bisbe és estat molt alabat per eloqüent, oportú i repentista.

Dia 27 el Dr. Domènec surt de la Rectoria a les nou. Va an el Corté a visitar el Coronell D. Rafael Romero, en qui l'uneix una antiga amistat. La tropa li fa'ls honors que li corresponen, que són de general de divisió. El Coronell l'invita a veure les dependències, les que recorre de una a una, trobant-les netes com un vivori i la Capella ben proveïda i arretglada.

Prenguent el Sr. Bisbe comiat del Coronell i de la Oficialitat es dirigeix al convent de les religioses Franciscanes a on acaba la visita pastoral.

A les tres del cap-vespre acudeixen a la Rectoria les autoritats, l'Ajuntament, el Clero i la Comunitat Franciscana i amb carruatges a companyen a l'Estació el señor Bisbe.

Allà estaven formats els Exploradors i tenen l'honor de que'l Prelat recorri les seves files.

A l'endén de l'Estació, a pesar que s'ha de pagar per entrar-hi, està ple de persones de illojes de despedir el Sr. Bisbe. Allà besam per darrera vegada el seu anell i se li di-pensa una carinyosa despedida, encara que no renovera.

Pugen al vagó-cambra del Bisbe les autoritats: Cura-Ecnom, Bal·le i Coronell per a companyar-lo fins a Sa Pobla. Quant arrancà el tren es sent per totes bandes un esclat de mambelletes.

Que Deu li doni salut i força per poder seguir els seus treballs pastorals. Amen.

D.

DISCURSO DE SALUTACIÓN (1)

Ilustrissimo y Rdm. Sr; Ilustres Sres; Sres; amados congregantes:

Si un alto deber de mi cargo, si una circunstancia especial que he tenido que respetar, no me hubiera puesto en este trance bastante sério y delicado, nunca, Ilmo. Sr, me

(1) Per haver-lo demanat respectables persones a son autor, Mn. Josep Aguiló, publicam aquest discurs que en la vetllada de la Congregació Mariana en honor al Sr. Bisbe pronuncia nostre col·laborador.

perdonaria el atrevimiento de ocupar en estos momentos este lugar, por no merecer de ningun modo mis pobres méritos la honra altísima de dirigiros mi palabra a Vos, Ilmo. Sr. y a vosotros dignísimas autoridades y señores míos, avezados como estáis a oír discursos de gran valer y a recrearos con bellas y galanas frases.

Porque vuestra grandeza, Ilmo. Sr. me humilla; y vuestro brillante concurso, dignísimos Señores, me confunde. Y así, si alguna vez en mi vida, he deseado que mi pobre acento sea verdadero y cumplido intérprete de mis pensamientos y eco fiel de los afectos que embargan mi corazón, es en estos momentos solemnísimos, en que la emoción, el temor, la inseguridad, pudieran muy bien ser obstáculos a poder llenar debidamente mi honoroso cometido.

Acabais de recibir, Ilmo. Sr, de labios de este jovencito congregante que me ha precedido, la salutación unánime, franca, fervorosa, que os dirigen los congregantes marianos de Inca. Ahora tócame a mí el dirigiros también en nombre de ellos, el mas ferviente y entusiasta voto de gracias, por la gran merced que nos estáis dispensando.

El acentuado cansancio que debe sufrir vuestra venerable persona, por vuestros trabajos pastorales de estos días, y sin especificar más, la gran fatiga que experimentasteis ayer, en la larguísima comunión general y confirmaciones interminables que administrasteis mañana y tarde, esta gran fatiga,—digo—era sobrado motivo para revocar la gracia que anteriormente nos habiais concedido de visitarnos en nuestra casa de la Congregación. Pero no lo habeis hecho así; porque amable y complaciente gustais de comunicaros de cerca con las ovejas de vuestro redil, y sobre todo con vuestros jóvenes amados, porque en ellos cifrais vuestras esperanzas, ya que ellos son el porvenir de la Iglesia y de la Patria.

Por lo tanto, es tan grande el honor que nos dispensais hoy, que para corresponder a el cumplidamente, necesitamos demostratos eterno reconocimiento y filial y estricto acatamiento a vuestra sagrada persona y á las dogtrinas celestiales de que sois nuestro Maestro. Y a eso, os lo prometemos ahora solemnemente.

Bien comprendemos Ilmo. Sr. que el acto que os hemos preparado y que vamos a seguir, no está a la altura de vuestros merecimientos; (sin que estas palabras impliquen desconsideración a elementos artísticos de gran valía, de nuestra ciudad, que vos conocéis, como el Sr. Torrandell, la fama del cual, como sabeis, no se ha circunscrito a nuestra tierra, sino que ha traspasado nuestras fronteras.) Y segun el sentido de esas mis palabras, bien comprendemos que, examinada la calidad de nuestros propios números que en el programa figuran, ha de aparecer enseguida marcada diferencia entre nuestro obsequio y lo que merece el obsequiado.

Pero nosotros sabiamos que Vos sois bondadoso y que perdonarais nuestras deficiencias; y prescindiendo de todo respecto humano y guiados unicamente por los ardores

juveniles de nuestros pechos marianos, hemos procurado conseguir medio de poder gozar, aunque por breves ratos, de vuestra paternal y amorosa compañía. ¿Que mejor dicha podíamos anhelar que estar muy cerca de Vos, ya que Vos sois nuestro mejor Padre y nosotros vuestros hijos predilectos?

Por otra parte ¿no os recordáis Ilmo. Sr. del recibimiento que os hizo Mallorca, cuando vuestra entrada solemne a la Capital? ¿Os recordáis de aquella multitud de jóvenes católicos, jóvenes congregantes, que llenando de bote en bote los alrededores de la Puerta del Mirador y de vuestro Palacio episcopal, os aplaudían, os aclamaban frenéticamente? Ah! hermanos de aquellos jóvenes briosos son los que hoy contempláis; en sus pechos anidanse los mismos entusiasmos; sus corazones palpitan de idéntico amor: os diré mas: muchos de estos se hallaban en Palma confundidos con los demás en aquella manifestación imponente de simpatía y respeto hacia vuestra sagrada persona. Pues bien: entonces fué cuando abrigamos ya en nuestra alma deseos de obsequiaros con el acto, que hoy, aunque pobremente, os ofrecemos.

Es que necesitábamos que Vos mismo presenciáis nuestra vida mariana, pujante y esponsorosa. Fruto de los últimos Ejercicios espirituales que tan óptimos resultados han dado en nuestra ciudad, ha sido también este resurgimiento de nuestra juventud mariana, dispuesta a ser en nuestro pueblo mezcla de milicia y de apostolado, lazo de unión entre la sociedad en que vivimos y la Religión augusta que profesamos, especie de levadura (por decirlo así) que haga fermentar toda la masa de nuestro pueblo.

Ilmo. y Rdm. Sr. Vos sois nuestro jefe nato; nuestro maestro, nuestro pastor, nuestro guía. Vuestros consejos, vuestros avisos, serán siempre para nosotros mandatos.

Los Directores de la Congregación Mariana de Inca os pedimos ahora una gracia: que en medio de vuestras solicitudes paternales, inquiráis de vez en cuando sobre la vida de nuestra congregación. Eso ayudará mucho a ir siempre adelante, y a jamas retroceder, a nuestros amados jovenes, que traen (casi os lo aseguraría Ilmo. Sr.) todas las claridades y bellezas de un verdadero rosicler; que son las auroras de un gran mañana que para nosotros se avecina.

A vosotros, dignas Autoridades, nobles militares, personas distinguidas, venerables hermanos en el sacerdocio, que nos habeis honrado con vuestra asistencia, grandes mercedes.

He dicho.

LA REPUBLICA

II

Diem, doncs, que podem aspirar a una República bona.

Aquesta República no hauria de tenir per bandera l'odi a la religió, sinó el benestar del poble dintre de la civilització cristiana.

Aquesta República no hauria de tendir al socialisme de L'Estat, sinó a l'autonomia

dels organisme socials consagrats per la naturalesa.

Aquesta República no hauria de fonamentar-se damunt la base del poble sobirà, sinó sobre la democracia cristiana.

Aquesta República no haria de girar-se a tots els vents de la opinió pública, que sol ser errada, sinó govenar-se pel consell d'unes corts verdaderament representatives, elegides pels gremis, classes i associacions lliurement formades.

Aquesta República hauria de fer entendre als espanyols que no tots han d'aspirar de l'Estat, perquè amb pocs i bons ja n'hi ha prou.

Aquesta República hauria de desaguiar les regions i nacionalitats que integren Espanya de les fuetades que'ls ha tirat el centralisme.

¿Direu que una República així no podria ser portada pels republicans d'ara? En això estem de conformitat.

Els republicans d'ara, es a dir, els directors del republicanisme, sens excluir els federals, són tot el contrari del que havem dit; però el poble que té sentit comú i s'inclina a tal forma de govern ha de meditar que una República la bandera de la qual és del color vermell de l'odi religiós, de l'odi de classes, de l'odi de races, no serà mai una República que pugui governar.

JAUME RAVENTÓS.

(Proses de bon seny)

UN GRAN TRIUNFO MALLORQUIN EN CHILE

UNA VISITA PRESIDENCIAL A FERRER

Una colmena de obreros trabaja en los tres pisos de la Gran Fábrica de Calzado de Antonio Ferrer Estrany. Las máquinas y las correas cantan la canción del trabajo, cuyo ritmo marcan los maestros del taller. Los ascensores adornados con las banderas chilena y española funcionan y comunican de uno a otro piso. En lo alto trabajan las operarias. No alegran el taller las canciones sentimentales. Las máquinas que parecen seres que piensan les exigen una atención que no permite el menor descuido. La fábrica produce por día ocho mil pares de zapatos para señoras, caballeros y niños. Las últimas hormas de la moda yanki pasan de los talleres a las vitrinas de las tiendas que Ferrer Estrany tiene en el centro y sobre el asfalto de las calles de Ahumada y Huérfanos las niñas chilenas que bien pueden ocultar sus piecitos

«en el caliz de una rosa»

taconeán y destrozan corazones

Un grupo de caballeros rodean a Ferrer que va dando toda clase de explicaciones de como funciona y tiene organizada su industria. Se delata el orden algo sistemático que responde a una

voluntad dura y flexible como el acero. El grupo lo forma el jefe del Estado don Juan Luis Sanfuentes que ha querido conocer los adelantos en que hace cumbrear un mallorquin, un inquiero, esta industria nacional protegida por las leyes fiscales. Al Presidente de la República que le acompañan Gerentes de Bancos, ministros de Estado, legisladores y altos empleados de la Administración no oculta ni disimula el efecto de verdadera sorpresa que todo aquello le causa. No podía calcular que un hombre solo, llegado al país hace diez y ocho años, hubiera podido realizar el milagro que tiene ante sus ojos. Ferrer no se perturba ni le marea el incienso del elogio. Tiene conciencia clara de su esfuerzo y sin vanidad se siente satisfecho.

Antes de retirarse la comitiva presidencial bebe una copa de Champagne que Ferrer les ofrece en el comedor de su casa, un comedor en cuya blancura atrayente juguetea y sonríe el sol, y en cuyos plafones dejó Antonio Ribas tres panoramas muy mallorquines: «Es torrent de Parreys, Sa foradada, y Una tanca de ametlers florits».

Apretones de manos, efusión y alientos para el triunfador que es cucha sonriente aquella manifestación y quizá se acuerda que sólo hace unos años vendía en un modesto tenderete «Sabates de pell girada amb grans oreyes y claus de ferro» en la plaza de Porreras, frente a la casa de la Villa y de la escalinata de Sa posada de monjos.

Al abandonar la fábrica de Antonio Ferrer, al darme cuenta de que con su actividad, honradez y con su innegable inteligencia ha labrado en diez años una envidiable fortuna que hoy rebasa el millón de pesos, no puedo sustrarme al recuerdo de esa juventud que se quemaba las cejas estudiando las abstracciones del Algebra y las rigideces de la Geometría, para ganar en reñidas oposiciones una plaza de alumno en una Academia militar o pone en juego la influencia de todos los ases de la baraja política, para una plaza de oficial de la clase de quintos, que le asegura un pucherete con descuento y angustias de cesantía!

No pretendo con esta apostilla al gran triunfo de un mallorquin en Chile, estimular la inmigración a estas tierras de habla castellana. Lejos de mi mi ánimo.

Antes que Ferrer llegara han caído y caerán muchos en la demanda. Como en las batallas no se ve al soldado oscuro que yace destrozado por la metralla junto a una cuarteada cureña; se ve únicamente el penacho de colores que ostenta el general vencedor.

En mi sentir, no vale la pena de

trabajar y atrofiarse los años juveniles preñados de esperanzas y alumbrados por luz de aurora, para ganar un puesto en un escalafón, donde hay que marcar el paso toda la vida sin más horizonte a descubrir, que los que va dejando la muerte o la desgracia, de los que ocupan los puestos inmediatos, y a fuerza de sacrificios y de atormentadora rutina, alcanzar en la vejez un retiro o jubilación, que no siempre se cobra con regularidad.

Si las energías que desdobra en América la juventud española las desdoblara en el propio solar, llegaríamos antes a la reconstitución de España, mucho antes, que con ese *Presupuesto* que ha valido a Santiago Alba tantos plácemes, que hasta pusieron en peligro la hegemonía liberal del famoso Conde...

Andrés CORZUELO

Santiago, 8 de Enero 1917.

«De La Almudaina.»

MN. LLORENÇ RIBER I LA SEVA CONFERÈNCIA «L'OBRA PASTORAL DEL BISBE TORRAS I BAGES».

Es el poeta que ara acaba de fer coneixença amb nosaltres, un gentil poeta mediterrà que en cap ocasió més propícia podia revelar-se als vigatans com a través de la serenitat d'una conferència sobre els Bisbe Torras i Bages.

Coneixiem de Mn. Ribèr les magnífiques poesies del «Sol ixent» i la deliciosa traducció que de l'Eneida ens feu en endecassílabs catalànecs, però aquesta conferència últimament donada sobre l'obra pastoral del gran Bisbe, respònd tota sola als gèneres literaris: prosa, poesia i traducció, als que amb tanta cura es dedica Mn. Ribèr; ella fa que sigui prou per poguer-se'n formar un concepte ben definitiu i verdader.

S'ha dit d'ell qu'era un clàssic depurador i es sobretot un virgilià, ell es entre'ls poetes catalans, el que més vegades ens parla de Virgili, àdhuc en el transcurs de la conferència; per això fou una delícia després d'una momentànea novitat, el veure aixís tant dolsament tractada l'obra pastoral, per excelència austera, del Dr. Torras.

Té la seva prosa a més d'una sonoritat fina i durable que'ns fa imperceptibles els límits de la magnífica traducció litúrgica que hi intercala, un deix a Tibul en la *Elegia de la guerra* recordada per la descripció sobre l'universalitat, la pau i les dolors de les últimes pastorals del Bisbe. En resum, aquesta literatura pertany a tota aquella que arràn de la seva mort s'és publicada, les paraules de la qual *Semblen portar un esforç de dir més de lo que naturalment signifiquen*. L'auditori (religiosament encisat durant la conferència) compregué tot seguit aquets esforços que portava unit i la trovà prematurament acabada quan Mn. Ribèr amb frases d'una catalanitat, que digué tenir alletada en «La Tradició Catalana», encari la necessitat de que *aquesta conferència sia fundada a perennitat*.

L'esperança de la prompta publicació de la meiteixa i la generosa promesa de ser Mn. Ribèr un ferm col·laborador de Revista de Vich ens farán inesborrable la primera visita del sacerdot mallorquí a la planície vigatana.

MIQUEL GENIS.

De la «Revista de Vich».

Conferencia

An el Círcol d'Obrere Catòlics, demà dia 29, el M. I. Mossen Antoni M^{ria} Alcover, donarà una altra conferència per acabar d'esplanar la matèria llengüista que en tanta periclie tractà en la conferència de la corema.

Les persones que vulguen anar-hi i no tenguen targeta de convit, an aquesta Redacció i an el Círcol Catòlic los ne facilitaràn.

Funcions Religioses

A SANT DOMINGO

Dia 1 de Maig a les 7, durant una missa comensarà la devoció del Mes de Mària i seguirà els demés dies del mes.

Dia 5, entrada de fosca, solemnes Completes en preparació de la festa de la Mare de Deu del Roser.

Dia 6, a les 7 Missa de comunió general pels confreres del Roser amb plàtica per Mn. Francesc Garau.

A les 9 i mitja, Tercia cantada i ofici major amb sermó per dit orador sagrat Mn. Garau.

Al capvespre, a les 3, vespres, processó per la Ciutat i de retorn a la església sermó per l'orador del matí.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	75'00	el quintá
Blat	a	25'00	la cortera
Xexa	a	25'50	id.
Sivada	a	12'00	id.
Id. forastera	a	11'50	id.
Ordi	a	15'00	id.
id. foraster	a	14'50	id.
Faves pera cuinar	a	29'00	id.
id. ordinarias	a	24'60	id.
id. per bestia	a	24'00	id.
Blat de les Indies	a	27'00	id.
Monjetes de confit	a	45'00	id.
Id. Blanques	a	44'00	id.
Siurons	a	34'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	07'50	el quintá

SANTS EVANGELIS

traduits en romans popular

Son feal reproducció dels que foren publicats en distins setmanaris mallorquins publicats amb la aprovació dels ordinaris i ara replegats per a que puguin servir de premis als nins i nines de les escoles, sens altra mira que la glòria de Deu.

Preu 20 cèntims.—Als subscriptors de *La Veu d'Inca* mitat de rebaixa, o sien, a 10 cts. l'exemplar.

SE ALQUILA

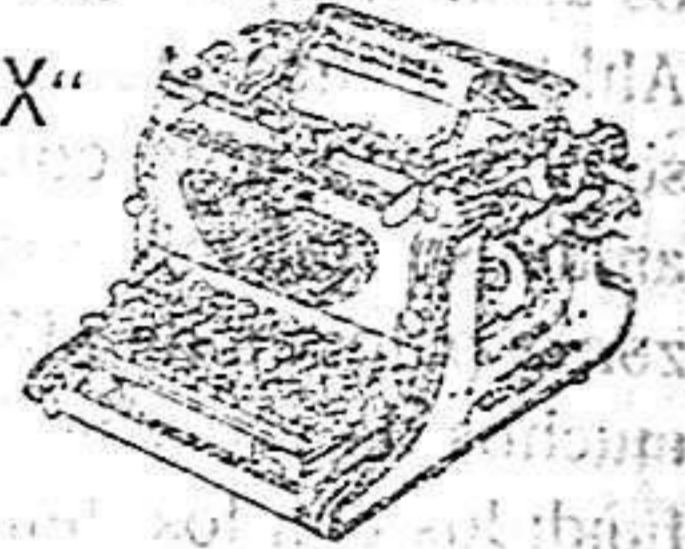
Una casa en buenas condiciones situada en la calle de Montanera. Darán informes en esta imprenta.

SE VENDE

Un carretón con muelles, nuevo, de cuatro asientos. Darán informes en esta imprenta.

MÁQUINAS DE ESCRIBIR „FOX“

Escritura visible, teclado de retroceso, cinta bicolor y espaciador patentado.

Indiscutible es la máquina de escribir más completa, más sólida, más agradable para el trabajo y la que reúne más ventajas que todas las demás.

Cintas para todas las marcas de máquinas de escribir.

Tampones para máquinas *Yost* y toda clase de accesorios.

VIUDA DE JOSE F. CASTELLA
Plaza del Mercado, 17—INCA.

INSTALACIONES ELECTRICAS Y DEMAS TRABAJOS DEL RAMO A PRECIOS SUMAMENTE ECONOMICOS
PRONTITUT - ESMERO - ECONOMIA

Jose fuster

CALLE DE LA FUENTE N.º 42

Instalaciones gas sumamente economicos

LAMPARAS A PRECIOS BARATISIMOS

Pedid informes, y se convencerán.

REDUCCIONS

CARTELLS de Reducció de Kilos a lliures—
En papé una pesseta; en cartó 1'75.

REDUCCIO de Kilos a arroves, lliures, i unses al estil de Mallorca p'en Bartomeu Ramis.
20 centims.

REDUCCION de Kilos a libras y milésimas,
Contiene, además, las reducciones de cuarteras a hectolitros, de canas a metros y de metros a canas con sus divisores=30 cents.

REDUCCION de Kilos a quintales, arrobas y libras con las reglas para hacer cuentas por Juan Vidal, Maestro de la Escuela Nacional de Llubí.
Una 25 cents.

Llibreria del Carrer de la Murta.—Inca

Tip. M. Durán.—Inca